

- Pääasia on ratkaistava lopullisesti unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan mukaisesti, ja Orangen ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset on hyväksyttävä;
- Toissijaisesti asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen;
- Komissio on velvoitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää useita perusteita valituksensa tueksi.

Unionin yleinen tuomioistuin on sen mukaan ensinnäkin tehnyt oikeudellisia virheitä todetessaan, että SEUT 107 artiklan 1 kohdassa asetetut valtiontuen toteamisedellytykset täytyivät. Unionin yleinen tuomioistuin on yhtäältä tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että Orange saanut etua, vaikka toimenpiteellä pyrittiin poistamaan vuoden 1990 laissa säädetyn järjestelmän voimassapysyttämistä aiheutuva rakenteellinen haitta ja mahdollistamaan täyden ja kokonaisvaltaisen kilpailun toteutuminen televiestintämarkkinoiden täydellisen vapauttamisen puitteissa. Toisaalta kantaja moittii unionin yleistä tuomioistuinta myös siitä, että se on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei kyseisessä tapauksessa ollut riidanalaisen toimenpiteen valikoivuuden vahvistamiseksi tarpeen tarkistaa, oliko se omiaan aiheuttamaan eroavuuksia toisiinsa rinnastettavassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa olevien toimijoiden välillä, vaikka kyseisen tapauksen olosuhteissa yhtään toista yritystä ei voitu sisällyttää komission pysyttämään viitekehukseen. Unionin yleinen tuomioistuin ei sen mukaan ole noudattanut perusteluvollisuuttaan ja se on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se ei millään tavoin analysoinut niitä perusteluja, jotka kantaja esitti katsoessaan, ettei toimenpide vääristänyt tai uhannut vääristää kilpailua SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin on sen mukaan tehnyt oikeudellisia virheitä, kun se yhtyi niihin analyyseihin, jotka komissio oli tehnyt kyseisen toimenpiteen yhteensoveltuvuutta arvioidessaan. Unionin yleinen tuomioistuin ei yhtäältä ollut noudattanut perusteluvollisuuttaan ja vääristellyt tosiasioita katsoessaan, että vuoden 1996 lain 30 §:ssä, sellaisena kuin se oli muutettuna, ei säädetty mitään poikkeuksellisen kiinteämääräisen maksun tarkoituksesta, eikä se siis ollut esteenä komission päätelmälle, jonka mukaan poikkeuksellinen kiinteämääräinen maksu ei ollut yrityksen sosiaalikulku. Unionin yleinen tuomioistuin ei toisaalta ollut noudattanut perusteluvollisuuttaan, kun se yhtyi komission arviointeihin ja totesi pelkästään, että edeltäjää "La Poste" ei voitu rinnastaa France Télécomiin (Orange).

Lopuksi kantaja katsoo unionin yleisen tuomioistuimen tehneen oikeudellisia virheitä arvioidessaan ajanjaksoa, jonka aikana päätöksessä määritelty tuki poistettaisiin poikkeuksellisella kiinteämääräisellä maksulla. Unionin yleinen tuomioistuin oli erityisesti vääristellyt tosiseikkoja ja korvannut omat perustelunsa riidanalaisessa päätöksessä esitetyillä perusteluilla vahvistaessaan, että kompensatio- ja ylikompensatiokulut olivat riidanalaisen päätöksen 1 artiklassa määritellyn tuen osa.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 8.5.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-188/12, Patrick Breyer v. Euroopan komissio, 27.2.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-213/15 P)

(2015/C 245/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Van Nuffel ja H. Krämer)

Muut osapuolet: Patrick Breyer, Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

- riitautettu tuomio kumotaan
- asia ratkaistaan sen jälkeen ja kanne hylätään
- kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan komissio vaatii valituksessaan, että yleisen tuomioistuimen asiassa T-188/12, Breyer v. komissio 27.2.2015 antama tuomio kumotaan siltä osin kuin yleinen tuomioistuin kumosi siinä 3.4.2012 tehdyn komission päätöksen, jolla kantajalta evättiin täysimääräinen oikeus tutustua Itävallan tasavallan suorittamaa direktiivin 2006/24⁽¹⁾ täytäntöönpanoa koskeviin asiakirjoihin ja 29.7.2010 annettuun tuomioon komissio v. Itävalta⁽²⁾ johtanutta asiaa koskeviin asiakirjoihin, siltä osin kuin tällä päätöksellä evättiin oikeus tutustua Itävallan tasavallan kyseisessä asiassa esittämiin kirjelmiin.

Kantaja esitti muun muassa riidanalaisista päätöistä koskevan kumoamiskanteensa tueksi yhden ainoan kanneperusteen, jossa oli pääasiallisesti kyse asetuksen N:o 1049/2001⁽³⁾ 2 artiklan 3 kohdan rikkomisesta. Yleinen tuomioistuin kumosi riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin tässä päätöksessä evättiin oikeus tutustua Itävallan tasavallan kyseisessä asiassa esittämiin kirjelmiin. Yleinen tuomioistuin totesi esitetystä kanneperusteesta pääasiallisesti, että riidanalaiset kirjelmät ovat asetuksen N:o 1049/2001 2 artiklan 3 kohdassa, luettuna yhdessä asetuksen 3 artiklan a alakohdan kanssa, tarkoitettuja asiakirjoja ja että ne kuuluvat tämän seurauksena kyseisen asetuksen soveltamisalaan ja että SEUT 15 artiklan 3 kohdan neljäs luetelmakohta ei ole esteenä asetuksen N:o 1049/2001 soveltamiselle riidanalaisiin kirjelmiin niiden erityisen luonteen vuoksi.

Komissio esittää valituksensa tueksi yhden ainoan valitusperusteen, jossa se moittii yleisen tuomioistuimen päätelmän, jonka mukaan SEUT 15 artiklan 3 kohta ei ole esteenä asetuksen N:o 1049/2001 soveltamiselle riidanalaisiin kirjelmiin niiden erityisen luonteen vuoksi, perustana ollutta tämän määräyksen tulkintaa.

⁽¹⁾ Yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tai yleisten viestintäverkkojen yhteydessä tuotettavien tai käsiteltävien tietojen säilyttämisestä ja direktiivin 2002/58/EY muuttamisesta 15.3.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/24/EY (EUVL L 105, s. 54).

⁽²⁾ C 189/09, EU:C:2010:455.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italia) on esittänyt 11.5.2015 –
Rikosoikeudenkäynti Massimo Orsia vastaan**

(Asia C-217/15)

(2015/C 245/11)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Massimo Orsi